

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizică X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Z - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică X din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - accize;
- Z lei - majorări de întârziere și dobânzi aferente;
- Z lei - penalități de întârziere.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z fiind înregistrată sub nr. Z și repartizată spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

- arată că potrivit deciziei atacate era susceptibil de a fi sancționat contravențional pentru încălcarea prevederilor art. 220 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, însă datorită trecerii unei perioade mai mari de 6 luni a intervenit prescripția pentru această sancțiune;

- menționează că în situația în care a fost depășit termenul de prescripție s-a procedat la emiterea deciziei de impunere pentru sumele datorate cu titlu de accize în mod nelegal deoarece în acest caz problema trebuie analizată sub aspectul dacă o persoană neautorizată este susceptibilă de a plăti accize pentru produse alcoolice și că în acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție arătând că “[...] într-adevăr, din moment ce contravenția prevăzută la art. 190 alin. (1) lit. c), devenit art. 220 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală se referă la regimul produselor accizabile, calitatea de subiect activ al acestei contravenții nu o poate avea decât persoana fizică îndeplinind condiția de contribuabil cu obligație de plată a accizelor.” ;

- precizează că obligația de plată a accizelor nu poate reveni decât persoanelor juridice, asociațiilor familiale și persoanelor fizice autorizate conform art. 209 din Codul fiscal, iar responsabilitatea marcării produselor accizabile o au antrepozitarii autorizați conform art. 203 din lege;

- susține că întrucât nu se află într-un raport juridic fiscal implicând obligația de plată a accizelor, pentru că nu este nici antrepozitar și nici comerciant, persoana fizică nu poate deveni subiect activ special al faptei de deținere în afara antrepozitului fiscal ori de comercializare a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător, cu consecința logică că persoana fizică neautorizată nu poate fi obligată la plata accizelor la bugetul de stat și precizează că pe marfa găsită existau timbre emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z ca fiind netemeinică și nelegală.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, comunicate petentului la data de2010, organele de inspecție fiscală ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z au constatat următoarele:

Persoana fizică X din Z a deținut la data de2010 fără a avea calitatea de persoană fizică autorizată, potrivit Procesului verbal nr. Z al Gărzii Financiare Z, o cantitate totală de Z litri băuturi alcoolice, în scopuri comerciale, pentru care nu a prezentat documente legale de proveniență sau de comercializare și nu a putut face dovada plății accizelor la bugetul de stat.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru cantitatea de Z litri băuturi alcoolice, persoana fizică X datorează la bugetul de stat accize în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a acestor accize, au calculat pe perioada2010 -2010 majorări de întârziere și dobânzi în sumă de Z lei și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are domiciliul în Z, str. Z, nr. Z, bl. Z, ap. Z, jud. Z și CNP Z. **Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X din Z datorează bugetului de stat obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. Z, reprezentând accize în sumă de Z lei precum și majorări, dobânzi și penalități de întârziere în sumă de Z lei pentru cantitatea de Z litri băuturi alcoolice deținută fără documente legale de proveniență și comercializare.**

Potrivit constatărilor înscrise în Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală nr. Z, reținând că persoana fizică X a deținut la data de2010 înafara sistemului legal de accizare cantitatea totală de Z litri băuturi alcoolice, în scopuri comerciale, fără documente legale de proveniență și comercializare, organele vamale de inspecție fiscală au stabilit că acesta datorează la bugetul de stat accizele aferente în sumă de Z lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 162 lit. e), art. 163 lit. c) și e), art. 206⁶, art. 206⁷ și art. 206⁵² alin.(1) și (5) din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 162. Sfera de aplicare. Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

[...]

e) alcool etilic;

[...]

Art. 163. Definiții. În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]

c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

[...]

e) antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal;

[...]

Art. 206⁶. Momentul exigibilității accizelor. (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

[...]

Art. 206⁷. Eliberarea pentru consum. (1) În înțelesul prezentului capitol, **eliberarea pentru consum reprezintă:**

[...]

b) **deținerea de produse accizabile înafara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute** în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

[...]

Art. 206⁵². - Depunerea declarațiilor de accize. (1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

[...]

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (1) lit. b) și c) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la art. 206⁵¹, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.",

completate cu dispozițiile pct. 1 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată:

„1. (1) Sumele reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

[...]

c) pentru alcool etilic;

C

$$A = \frac{C}{100} \times K \times R \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din Anexa nr. 1 la titlul VII – Accize din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/ euro

Q = cantitatea în hectolitri”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize, pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile legale, se consideră eliberare pentru consum, accizele fiind exigibile la data eliberării pentru consum, în situația de față la data constatării deținerii băuturilor alcoolice înafara regimului de accizare.

Ca urmare, organele vamale de inspecție fiscală au stabilit că persoana fizică X din Z datorează la bugetul de stat accize în sumă de Z lei pentru cantitatea de Z litri băuturi alcoolice deținute fără documente la data de Z, scadența de plată fiind în ziua lucrătoare imediat următoare, adică la data de Z.

Referitor la invocarea din contestație că o persoană fizică neautorizată nu poate fi obligată la plata accizelor, nefiind nici antrepozitar, nici comerciant de produse accizabile, precizăm că nu se susține deoarece tocmai deținerea băuturilor alcoolice fără documente legale de proveniență, pentru care nu a putut face dovada perceperii accizelor aferente, atrage obligația plății acestora în conformitate cu prevederile art. 206²¹ alin. (7) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, de către persoana care le deține înafara unui antrepozit fiscal.

Pe cale de consecință, se mențin măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin Decizia de impunere nr. Z privind **obligația persoanei fizice X de a plăti accizele aferente băuturilor alcoolice în sumă de Z lei**, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește **majorările de întârziere și dobânzile în sumă de Z lei** aferente accizelor, acestea rămân de plată în sarcina contestatorului potrivit principiului de drept “accesorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005, OG nr. 39/ 2010 și OG nr. 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

În legătură cu **contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală**, precizăm că aceasta este de competența Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică X din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

